

Elementele cunoașterii în domeniul digital – Sursa: Jisc Guide, Developing digital literacies (content archived sept. 2018), <https://www.jisc.ac.uk/guides/developing-digital-literacies>

Elementele cunoașterii în domeniul digital

Cunoștințele digitale nu se referă doar la aptitudinile de utilizare a calculatorului, ci la un set de comportamente, practici și identități în domeniul digital. Acestea se schimbă în funcție de timp și context, odată cu schimbările din tehnologie. Modelul de mai sus prezintă elementele care compun această cunoaștere, denumită *digital literacy* în literatura de specialitate.

- Media literacy – citirea critică și producția creativă de comunicări academice și profesionale în media diferite
- Comunicarea și colaborarea – Participarea în rețele digitale în scopul învățării și cercetării

- Managementul carierei și al identității – managementul reputației digitale și al identității online
- Cunoașterea TIC = adoptarea, adaptarea și utilizarea aparatelor digitale, a aplicațiilor și a serviciilor
- Aptitudinile de învățare – studiul și învățarea eficientă în mediile tehnologice, în mod formal și informal
- Activitatea științifică digitală – participarea în practici de cercetare academică, științifică, de cercetare care depind de domeniul digital
- Cunoașterea informațiilor – găsirea, interpretarea, evaluarea, managementul și distribuirea informației

Pornim de la blended și online learning (învățare) ca metode de predare diferite. Indiferent de modul de predare ales, profesorul trebuie să se asigure că metoda de evaluare este bine aleasă și că feedbackul joacă un rol important în programă și în sprijinirea elevilor în învățare. Din punct de vedere istoric, predarea și învățarea s-a desfășurat în spații și locuri fizice, în prezența participanților la aceste activități. Pe măsura avansării tehnologiei, a apărut și învățarea la distanță folosind medii cum sunt hârtia, poșta, radioul, filmul video și televiziunea. Astăzi, Internetul, calculatoarele, tabletele și smartphone-urile au permis integrarea pe mai departe a tehnologiei în predare și au deschis căi noi de facilitare a predării și învățării. Alți termeni cum sunt digital, online și blended au devenit concepte practice de integrare a tehnologiei care să faciliteze predarea și învățarea.

- Gândiți-vă la un curs pe care l-ați predat sau l-ați finalizat. Care a fost rolul tehnologiei în acest curs? Cum i-a ajutat tehnologia pe studenți în învățare?

În timp ce predarea față-în-față continuă, profesorii de pretutindeni angajează studenții în învățare online sau în sarcini digitale de învățare. Predarea într-un mediu complex oferă atât oportunități cât și provocări atât profesorilor cât și elevilor.

Vom clarifica în continuare termenii necesari:

- **Online learning** – oferă acces studenților la cursuri dintr-o locație îndepărtată. Aceștia își finalizează activitățile și evaluările online echivalentul celor ce se desfășoară în sala de curs.
- **Digital learning** – orice tip de învățare facilitată de tehnologie sau de practică instructivă care utilizează tehnologia în mod eficient. Aceasta are loc în toate domeniile învățării și acoperă un spectru larg de practici incluzând blended și virtual learning.

Blended learning

Blended learning utilizează diferite combinații de învățare față-în-față cu tehnologii online și mobile. Blended learning poate avea loc concomitent cu învățarea față-în-față. Instituțiile de învățământ oferă cursuri online și blended, acestea constituind una dintre cele mai semnificative trenduri tehnologice care conduc schimbările în educație.

Blended learning sprijină abordările centrate pe student în învățare. Profesorii pot muta materialele care ar fi studiate la clasă în mediu mobil sau online, împărțind responsabilitatea de învățare cu studenții. Componentele online și cele față-în-față trebuie să fie integrate în așa mod încât experiența de învățare să fie legată în cele două moduri. Aceasta necesită un design de curs atent pentru ca studenții să poată beneficia din plin de cele două contexte.

- Care este experiența voastră cu blended learning-ul?

Îndrumări pentru a ne face lecțiile/cursurile mai eficiente

În mod tradițional cursurile/lecțiile sunt în principal didactice și conduse de profesor. Ele pot fi eficiente în prezentarea informațiilor, dar nu în schimbarea atitudinilor studenților sau în stimularea unui nivel de gândire mai înalt. Să vedem ce strategii și resurse ne-ar ajuta să facem lecții bune prin implementarea unei învățări active.

1. Fiți pregătiți pentru lecție, cu un plan bun de la începutul până la sfârșitul orei.

2. Distribuiți-vă timpul în care vorbiți – introduceți activități de grup și împărțiți timpul în mod eficient.

3. Puneți întrebări care să încurajeze participarea – dacă puneți o întrebare unui grup mare de elevi, puțini dintre ei se vor oferi să răspundă. Dacă cereți răspunsuri pro și contra, de exemplu, vor fi mai mulți care să răspundă. Folosiți tehnologia pentru a încuraja participarea – utilizați mijloacele pe care le aveți la dispoziție și care sunt relevante pentru subiectul predat.

5. Conectați ceea ce predați la lumea reală, folosiți exemple din realitate și legați-le de experiența elevilor.

6. Cereți feedback – cea mai bună metodă este de a crea feedback în timpul orei. Nu așteptați sfârșitul orei, când elevii nu vor mai fi atenți la toate subiectele discutate.

Subiecte de reflecție

- Ce strategii ați folosi în timpul unei lecții pentru a încuraja interacțiunea cu elevii/studentii?
- Ce probleme putem întâlni la clase mari sau la un număr mare de studenți?

Abordări în predare

Pe măsură ce ne dezvoltăm experiența în predare, dezvoltăm și înțelegerea modului în care se învață. Trebuie să luăm în considerare răspunsul la următoarele întrebări când reflectăm asupra modului în care se învață:

- Ce este necesar atunci când învățăm?
- De ce anume este nevoie pentru a sprijini și încuraja învățarea?

Trei niveluri de predare

Există trei niveluri diferite de înțelegere a modului în care se învață și acestea vor influența abordarea profesorului în sprijinirea elevilor în învățare (identificate de Biggs și Tang , 2011).

Nivelul 1 Ce face elevul	Profesorul este cel care transmite cunoașterea. Studentul are responsabilitatea de a absorbi această cunoaștere. Capacitatea de a realiza aceasta este determinată de caracteristici individuale, abilități, proveniență, experiență.
Nivelul 2 Ce face profesorul	În timp ce accentul se pune pe ceea ce face profesorul pentru a transmite cunoștințele, mai există și responsabilitatea de a asigura faptul că elevii înțeleg. Profesorii trebuie să folosească o varietate de strategii care pot fi contestate dacă elevii nu învață.
Nivelul 3 Ce face elevul	Se referă la un model centrat pe elev cu accent pe înțelegere și obținerea rezultatelor învățării. Profesorul sprijină învățarea și se concentrează asupra a ceea ce face elevul. Învățarea devine o activitate colaborativă între student și elev.

Predarea pentru adulți este o sarcină complexă. Comparativ cu elevii, adulții au:

- Autonomie mult mai mare și autodirecționare
- Mai multă experiență și modele mentale ale lumii
- Aleg angajarea în învățare datorită unor evenimente care au loc în viața lor.

Aici centrarea atenției se mută asupra adultului care învață. Profesorul nu mai este singurul responsabil pentru învățare, are rol de facilitator.

Spre deosebire de aceasta, profesorul poate fi văzut și ca autoritate care transmite cunoaștere și informație celor care învață (Kimber & Kwan, 2000). Aceștia folosesc mai mult abordări centrate pe conținuturile pe care le predau, în timp ce profesorii privesc predarea ca facilitare folosesc mai mult abordări centrate pe cei care învață. Abordarea pe care o au profesorii în predare poate fi descrisă ca o continuitate de la centrarea pe conținut la o centrare pe cei care învață (Kimber & Kwan, 2000).

Care este abordarea dominantă în predare în contextul vostru?

Ce înțelegem prin responsabilitatea pe care o asumăm pentru învățare?

(Adaptare după: UNSW Sydney- FULT Course 1)